И, яви се бог на сан на моя
та на сан му така проговори
Мое синко ~~слушай не що ще каза~~ слушай моята думи
(~~Страшни~~ страшни дето за свята научат)
че за свята страшни дела идат
на земя са чудни голями
Злото злото вечне песоци
не бе лиса с'сълзи правилнили
Двата ангели градилиите отлакват
всички сълзи на земя тролеща
потопи цяв голямо и мало
Да почне, нека се издави
че е лоши са не поправя
Но тебе съм, избрал аз сину
Да застанеш човешко племе
земя па за човека стала
(без него е безлудна и празна)
ти я с'направи, с'тая да се хвани
Да се справи по най добрави
кат'се яде от кой дорекло
Да заслужи името на богов
Зато чое щот кат'се счудили
Зеловисе на двою пабървей
Да направиш, повечет голямочи
Земи в'него своята породица
мъжко, женско, голямо и мало
Да народи
Щ ще родят по добра порода.
Земи с'себе от всички животни
Седем мъжки по толко и женски
от скотове — все почвит от всяко
приготви са, на свята за всецо.
Чуйе бога хубаво послушал
С'радост си ковчег е направил
приготвил е себе си и своята
Но да видиш чудо не видено
Една сутрин не изгрея слънце
Изгрея слънце облаци се дигат
черни тъчи, тежки страховити
мъгла и една тъжълка направа
В'тъмата се всичко задушило
Ввтаквици очи задъхили
От гръмове тъчки се чуе
Дор седеч ден не преквесна
Площа, тъмка от земя от небо
не предсрана цели десет дена
всяко сърце чак до дъно зебна
На всякого вода до устата
Пръв вода и сълзи ти се привикъ
на дъжд вали други десет дена